

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 514

гр. Благоевград, 15.11.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в закрито заседание на петнадесети ноември
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Росица Бункова

Членове: Петър Пандев
Моника Христова

като разгледа докладваното от Моника Христова Въззивно частно
наказателно дело № 20211200600821 по описа за 2021 година

Производството е образувано по частна жалба на адв. Л.Г., служебен защитник на В. Г. Д. и В. БЛ. Д., срещу протоколно определение от 26.10.2021г., постановено по НОХД № 405/20.г. по описа на Районен съд П., с което е оставено без уважение искането на адв. Г. за прекратяване на съдебното производство поради допуснати на досъдебно производство отстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимите.

В жалбата се сочи, че протоколното определение е неправилно и незаконосъобразно. Развиват се съображения, че неправилно РС е приел извършените от разследващите полицаи множество нарушения за несъществени, като се позовава на чл. 6, т.1 от ЕКПЧ и правото на подсъдимите на независим и безпристрастен съд в наказателното производство. В жалбата се посочва още, че в диспозитива на обвинителния акт не е посочено за кое от предложенията, предвидени в чл. 325, ал.2 от НК, е повдигнато обвинение, поради което е нарушено правото на подсъдимите да разберат за какво престъпление са привлечени в това качество. В обвинителния акт липса и конкретизация кои действия на подсъдимите са относими към квалифициращите признаци – особена дързост и цинизъм на действията.

Въззивният съд след като обсъди всички доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежно лице и в установения законов срок, поради което е допустима.

Производството по НОХД 405/2020г. по описа на РС П. е образувано по обвинителен акт на РП П. срещу:

- В. Г. Д. от гр. Петрич за извършени две престъпление по чл. 325, ал.2, вр. ал. 1 от НК, както и за престъпление по чл. 144, ал. 3, вр. с ал.1 от НК;

- В. БЛ. Д. от гр. Петрич за извършено престъпление по чл. 325, ал. 2, вр. с ал. 1 от НК.

В проведеното разпоредително заседание РС П. с протоколно определение е оставил без уважение искането на искането на адв. Г. за прекратяване на съдебното производство поради допуснати на досъдебно производство отстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимите. За да постанови така обжалваното определение РС е приел, че двамата подсъдими са изявили изрично, че не искат да им бъде предявено разследването, поради което не е допуснато нарушение във връзка със запознаването им с материалите от досъдебното производство. По отношение на направените възражения за нарушение на процесуалните правила и справедлив процес във връзка с проведените разпити на свидетели от разследващи органи, които са се били отвели преди това, съдът се е позовал на чл. 248, ал. 4 от НПК, като е посочил, че дори да има нарушения, то те са несъществени и могат да бъдат отстранени в съдебната фаза. РС подробно е обосновал и липсата на противоречия и непълноти в обвинителния акт, като видно от същия прокурорът е повдигнал обвинения срещу подсъдимите по квалифицирания състав за деяния, отличаващи се с изключителен цинизъм и дързост.

Настоящият състав споделя изцяло изводите на първоинстанционния съд и намира обжалваното протоколно определение за правилно и законосъобразно.

Във връзка с възраженията на защитата за допуснати съществени процесуални нарушения по повод извършените разпити на свидетели съдът намира, че действително са нарушени процесуалните правила при събирането на доказателства. Недопустимо е следва като разследващите органи са направили отвод, който е приет, същите да извършват каквито и да било действия по разследването. Доколкото обаче нормата на чл. 248, ал. 4 от НПК поставя ограничение в разпоредителното заседание да се поставят за обсъждане нарушения, свързани с допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствата и доказателствените средства, то правилно РС е приел, че това нарушение е несъществено и не може да бъде основание за връщане делото на досъдното производство за отстраняването му. Още повече, че съгласно чл. 7 от НПК съдебната фаза заема централно място в процеса, в рамките на която съдът формира убеждението си след обективно, пълно и всестранно изследване на всички доказателствени източници. При провеждането на съденото следствие съдът не само че не е ограничен, но е задължен да събере всички относими към предмета на доказване доказателства, включително да извърши разпит на посочените свидетели.

Настоящият състав намира за неоснователно и възражението на защитника за наличието на противоречия и непълноти в обвинителния акт, тъй като в диспозитива на същия не е посочена коя от хипотезите на чл. 325, ал. 2 от НК визира прокурора – съпротива на орган на власт или изключителен цинизъм и дързост, както и не са посочени, кои от действията на подсъдимите са относими към квалифициращите признаци.

Правилно РС е приел, че съдържанието на обвинителния акт съответства на изискванията, визирани в чл. 246 от НПК. Обвинението е достатъчно ясно и конкретно, като недвусмислено са посочени квалифициращите признаци, обосноваващи приложението на чл. 325, ал. 2 НК. В обстоятелствената част прокурорът е изложил ясно фактически си твърдения, като е конкретизирал действията на подсъдимите и обстановката,

при която са осъществени, а в заключителната е посочил правната квалификация на извършеното от същите. Следва да се посочи, че длъжността на пострадалото лице е посочена за по-пълно описание на фактическата обстановка, а не като описание на квалифициращ признак и повдигнатото обвинение не е с оглед личността на пострадалото лице. В този смисъл въззивният съд не констатира допуснати процесуални нарушения на досъдебното производство, водещи до ограничаване на правата на подсъдимите да научат в какво престъпление са обвинени. Не може да бъде споделено и твърдението на защитата, че квалифициращите признаци, предвидени в норматата на чл. 325, ал. 2 от НК, са дадени единствено алтернативно и е изключено тяхното наличие кумулативно. Деянието, предвидено в чл. 325, ал. 2 от НК, може да бъде осъществено едновременно и с изключителен цинизъм и с дързост, като с акта по същество съдът преценява наличието им след обсъждане на доказателствените материали по делото.

В заключение налице е съответствието на съдържанието на обвинителния акт с изискванията на закона, като на подсъдимите и защитата е осигурена в необходимата степен и обем яснота относно фактите, действията, чрез които са осъществени инкриминираните деяния и тяхната правната квалификация, така че същите да се защитават срещу тях.

След служебна проверка настоящият състав не констатира основания за изменение или отмяна на обжалвания съдебен акт.

Предвид горното атакуваното определение следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 249, ал. 3, във вр. с чл. 345 от НПК, съдът:

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение от 26.10.20.г. на Районен съд П. по НОХД № 405/20.г., с което е оставено без уважение искането на адв.Г. за прекратяване на съдебното производство поради допуснати на досъдебно производство отстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимите

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____